

Kroniek

J.W. van der Jagt

CNT voltooid

Het heeft in de pers al aandacht gehad. Ook in ons blad willen we het niet onopgemerkt laten passeren. Daar is het moment te markant voor. Want een gebeurtenis is het wel dat de reeks CNT is voltooid.

Dat is niet alleen een belangrijk moment voor de initiatiefnemer en algemeen redacteur prof.dr. Jakob van Bruggen en zijn medeauteurs. Ook voor de prediking van het evangelie in Nederland is het een gebeurtenis om bij stil te staan.

De letters CNT staan voor Commentaar op het Nieuwe Testament. De reeks opende in 1987 met het eerste deel *Christus op aarde. Zijn levensbeschrijving door leerlingen en tijdgenoten*. Deze reeks wilde de continuïteit bewaren met eerdere series die er in de vorige eeuw verschenen. In 1922 begonnen prof.dr. S. Greijdanus en prof.dr. F.W. Grosheide met een Commentaar op het Nieuwe Testament. Ze hoopten dat project in 25 jaar te voltooien. Het werd 28 jaar. Later in die eeuw kwam er een tweede serie die onvoltooid bleef. En dan nu de derde reeks die met de verschijning van de laatste twee delen in 23 jaar voltooid kon worden. Sneller dan de eerste reeks. Maar Van Bruggen en zijn team werden ook niet door een oorlog opgehouden. Het is een respectabele prestatie dat zo veel jaren gestaag kon worden doorgewerkt. En belangrijker dan de duur van het project is de continuïteit met de eerste twee reeksen. Van Bruggen geeft die in het woord vooraf van het eerste deel aan met deze woorden: ‘Het zijn de *heilige* Schriften die worden uitgelegd.’ Dat geloofsbesef werkt in alle delen door: de eerbied voor de Schrift zoals die zichzelf geeft als het Woord van God. Die continuïteit met de eerdere series is iets om, zeker in een tijd vol schrijfkritiek en ongelof ten aanzien van de Schriften, dankbaar voor te zijn. Bij werken met verschillende commentaren is het altijd een verademing om die eerbied te proeven wanneer je de derde reeks van het CNT opslaat.

Toegankelijk

Behalve de continuïteit met haar voorgangsters laat deze serie ook een andere aanpak zien. Dat is niet alleen zichtbaar in de groepsgewijze ordening van de bijbelboeken en de verschillende themadelen die de serie heeft. Er is een wereld van verschil in de manier waarop de uitleg van de Schriften de lezer aangeboden wordt. De commentaren van Greijdanus staan vol Griekse woorden, grammaticale analyse, citaten van buitenlandse bijbeluitleggers in hun taal. Dat maakt die serie niet tot lichte kost. Dat was de vakuitgave, geschreven voor theologen, met het oog op de ondersteuning van de prediking van het evangelie. Daarnaast verscheen voor de gemeente de bekende Korte Verklaring die eenvoudiger te lezen was. De derde reeks doet dat heel anders. Het ambachtelijke uitlegwerk blijft veel meer op de achtergrond en de uitleg is goed leesbaar voor een veel grotere doelgroep dan de theologen. De serie maakt daarmee waar wat er op haar website staat: ‘Het niveau is juist zó gekozen, dat ook niet-theologen en belangstellende gemeenteleden met de tekst uit de voeten kunnen. De serie combineert een wetenschappelijke benadering met een vloeiende stijl en juist dat maakt de tekst zo toegankelijk.’ En ‘er is grote aandacht voor de leesbaarheid van de commentaardelen en de onderlinge integratie tot één serie’.

Leesbaar zijn de delen inderdaad. De serie geeft schriftuitleg die goed toegankelijk is. Hebben we daaraan in onze tijd niet grote behoefte? Als keerzijde daarvan kan het je ook wel eens in

verzoeking brengen om blind te varen op het CNT. Dan kan een bad in de analyse van Greijdanus je nog altijd exegetisch opscherpen.

De serie laat zich ook kennen door exegetische vernieuwing. In de uitleg van tal van schriftplaatsen kom je nieuwe inzichten tegen. Ze overtuigen niet altijd. Soms was er (ook wel eens in ons blad) een discussie over de gegeven exegese. Maar ook als je het niet met een bepaalde exegese eens bent, kun je oprecht blij met deze serie en de voltooiing ervan zijn. Ik denk dat een hartelijke gelukwens op z'n plaats is aan het adres van prof. Van Bruggen en de andere auteurs die één of meer delen voor hun rekening hebben genomen. We prijzen onszelf gelukkig met deze serie. Is het niet een geschenk van de Here voor zijn kerk?

In het januarinummer hopen we de teksten van de toespraken te plaatsen, die op 27 november door dr. P.H.R. van Houwelingen, dr. J. van Bruggen en dr. A.D. Baum bij de feestelijke bijeenkomst in Putten gehouden zijn.

Afgesloten 25 november 2010.